

EL LLENGUATGE

Celebrar les diades

18/IX/1977

Arrondir la celebració de les diades assenyalades amb un bon pastís no és pas cap mala pensada. Una colla de festes tradicionals tenen les seves llaminadures típiques, des dels torrons als panellets, des de la crema a les coques de Sant Joan. I res no priva de crear-ne de noves, per a aquelles diades que encara no en tenen, que qui sap si un dia poden esdevenir tradicionals; amb el bon mester, universalment reconegut, dels nostres pastissers, es pot aconseguir.

Però els pastissers no ens diuen que celebrem la diada amb un pastís. Ens diuen que la hi «celebrem». I això ja és més greu. Una falta d'ortografia, és cert, s'escapa a tothom, però justament aquestal perquè si hi ha cap mot del qual s'hagi dit repetidament, incansablement, que no s'ha d'escriure amb l geminada sinó amb l senzilla, és justament celebrar.

Si escrivim amb l geminada (l.l) mots com novel·la, intel·ligent, bèl·lic, síl·laba o cal·ligrafia és perquè ho recordem o perquè, no estant-ne segurs, ho hem consultat al diccionari. En alguns casos, en mots com il·legal, il·lògic, col·laboració o col·lecció, la seva estructura ens dona una pista segura. (Compareu aquests mots amb irregular, immòbil, commoure o connexió.) La pràctica ens fa recordar els casos més usuals i la prudència consultar els més poc corrents o dubtosos. I potser encara algun cop ensopeguem. Però no en un mot com és ara celebrar, que a tots els tractats d'ortografia encapçala la llista dels candidats a víctimes de l'errada consistent a escriure l.l en lloc de l.

La difusió de cartells en què és qüestió de celebracions —diades amb pastís, festivals, concerts, sessions artístiques, etc— contribueix, sens dubte, a perpetuar aquesta falta tan combatuda. Val la pena de mirar-s'hi i, en aquesta cas, de fer una petita esmena, encara que comporti un cilxé nou. El calendari és encara ric de festes assenyalades. Esperem veure amb quina llaminadura els pastissers ens incitaran a CELEBRAR la vinent.

ALBERT JANE